

Skarżące twierdzą, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, ponieważ Komisji nie przysługują uprawnienia do dochodzenia i zobowiązania spółek zależnych mających siedziby na terytorium UE do przedstawienia dokumentów i udzielenia informacji będących w wyłącznym posiadaniu i pod wyłączną kontrolą podmiotów mających siedziby poza obszarem właściwości Komisji. Skarżące podnoszą więc, że Komisja naruszyła prawo, kierując do nich formalne żądanie udzielenia informacji i nakazując im przedstawienie dokumentów i udzielenie informacji znajdujących się pod wyłączną kontrolą i w wyłącznym posiadaniu ich spółki dominującej mającej swoją siedzibę poza terytorium UE.

Skarżące podnoszą w szczególności, że zaskarżona decyzja narusza art. 18 ust. 1 i 3 rozporządzenia Rady nr 1/2003, ponieważ nienależycie uwzględnia zasady dotyczące własności dokumentów i ich kontroli, a w konsekwencji także ograniczenia nierozzerwalnie związane z tymi przepisami. Ponadto, zdaniem skarżących, zaskarżona decyzja narusza ogólne zasady prawa międzynarodowego, jak zasadę terytorialności, suwerenności, nieinterwencji i równości państw, poprzez powołanie się na rzekome uprawnienia wiążące dla przedsiębiorstwa mającego siedzibę poza terytorium Unii Europejskiej.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2007 r. — ThyssensKrupp Liften Ascenseurs przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-144/07)

(2007/C 155/55)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: ThyssensKrupp Liften Ascenseurs NV/SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci V. Turner i D. Mes)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie dotyczącym skarżącej;
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kwoty grzywny, którą skarżąca zobowiązana jest zapłacić z tytułu odpowiedzialności solidarnej;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję C(2007)512 wersja ostateczna (sprawa COMP/E-1/38.823 — PO/Windy i schody ruchome). Domaga się ona stwierdzenia nieważności tej decyzji w dotyczącym ją zakresie, a tytułem żądania ewentualnego — obniżenia nałożonej na nią grzywny.

Na poparcie swojej skargi skarżąca utrzymuje w pierwszej kolejności, że Komisja nie mogła zastosować art. 81 WE, ponieważ naruszenie nie miało znaczącego wpływu na handel wewnątrz-wspólnotowy w ramach UE.

Tytułem żądania ewentualnego skarżąca utrzymuje, że Komisja nie była właściwym organem ds. konkurencji w celu zastosowania art. 81 WE w rozumieniu komunikatu Komisji w sprawie współpracy w ramach sieci organów ochrony konkurencji (¹). Skarżąca twierdzi, że Komisja, wszczynając kolejne postępowanie, naruszyła zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, które skarżąca wiązała z zastosowaniem tego komunikatu.

Następnie, poprzez wszczęcie postępowania i nałożenie grzywny, Komisja miała naruszyć zasadę non bis in idem, zasadę pewności prawa, zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz zasadę dobrej administracji, biorąc pod uwagę, że belgijski organ ds. konkurencji przyznał skarżącej zwolnienie z grzywny w odniesieniu do uczestnictwa w naruszeniu związanym z kartelem, który stanowi przedmiot zaskarżonej decyzji.

Skarżąca dodaje, że Komisja niesłusznie stwierdziła odpowiedzialność solidarną skarżącej, ThyssensKrupp Elevators AG oraz ThyssensKrupp AG za naruszenie popełnione przez skarżącą.

Skarżąca podkreśla także, że ustalając kwotę grzywny Komisja naruszyła art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 (²), wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien (³), zasadę równości oraz zasadę proporcjonalności. Ponadto Komisja wykroczyła poza maksymalną wysokość grzywny ustaloną w art. 23 wspomnianego rozporządzenia.

Skarżąca stwierdza jeszcze, że obliczając wysokość obniżki grzywny przyznanej skarżącej z powodu jej współpracy na podstawie komunikatu w sprawie współpracy, Komisja naruszyła wspomniany komunikat (⁴) oraz zasadę równości.

Wreszcie, ustalając wysokość obniżki przyznanej skarżącej z powodu jej współpracy poza zakresem komunikatu w sprawie współpracy, Komisja miała naruszyć zasady równości, proporcjonalności, ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz dobrej administracji.

(¹) Dz.U. 2004, C 101, str. 43.

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, str. 1).

(³) Komunikat Komisji — wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 oraz art. 65 ust. 5 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali (Dz.U. 1998, C 9, str. 3).

(⁴) Komunikat Komisji dotyczący nienakładania grzywien lub obniżenia ich kwoty w sprawach kartelowych (Dz.U. 2002, C 45, str. 3).